

har havt Snive, er det jo indlysende, at man har affkaaret Eieren Leilighed til ved andre Curmethoder muligviis at helbrede det. Der forekommer mig at være saameget større Opfordring til at holde fast paa den høiere Værdi, som det i den Betænkning, der ledsager Lovudkastet, er sagt, at Snive i andre Lande i Europa ikke længere ansees for aldeles uhelbredelig; jeg troer, at, naar man anslaaer den Erstatning, der skal gives, høit, saa inciterer man den videnskabelige Anstalt, der skal forebygge saadanne Sygdomme, til ogsaa at erhyver sig den videnskabelige Dygtighed, som i saa Henseende høves i andre Lande. Det er rart nok at gaae at vide, at man i andre Lande kan curere Snive, men det er bedre, at man her i Landet bestræber sig for at komme efter den samme Curmethode, end at blive staaende ved den gamle Praxis at betragte saadanne Sygdomme som ulæggelige og ikke vide andet Middel end at slaae Dyrene ihjel. Jeg troer derfor, at man, ved at udsætte det Offentlige for betydelige Byrder, maaskee kan bringe det dertil, at den veterinairvidenskabelige Anstalt bestræber sig for hurtigt at tilegne sig andre Landes Erfaringer og derved befrie det Offentlige for at betale Erstatninger.

Ordføreren: Det Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille til § 10, er foranlediget derved, at man vilde oplyse, at der ved Lovudkastets „Dværke“ ikke menes den Sygdom, som i Almindelighed kaldes Dværke paa Landet; jeg troer, at det vilde være temmelig farligt, om dette Ord blev staaende der, uden at der blev indskudt de af Udvalget foreslaaede Ord, som gaae ud paa, at Hoste og Catarrh ikke skulle henregnes til denne Sygdom. Hoste, Krop og Dværke og deslige Benævnelser bruges paa Landet ifslæng som Betegnelse for en og samme Sygdom, der ansees for at være af en mild Art. Naar en saa ubetydelig Sygdom, som Dværke i Almindelighed ansees for, skulde have tilfølgende, at Eieren ikke maatte føre Heste, der vare angrebne af denne Sygdom, hen paa Markeder osv., saa vilde det vist blive meget ilde optaget. Hvad angaaer Udvalgets andet Forslag til § 10, at der efter „Anmel-

delse for Politimesteren“ skal tilføjes „eller Sognefogden“, da har det samme Hensyn begrundet det, som foranledigede et lignende Forslag til en tidligere Paragraph, nemlig § 3.

Jesperen: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at, da jeg anseer det for vigtigt, at Loven, som iøvrigt indeholder mange gode Bestemmelser, kommer ud, og da jeg kun har lidet Haab om, at mit Ændringsforslag vil gaae igjennem, tager jeg det herved tilbage.

Da Ændringsforslaget ikke optoges af Røgen, var det dermed bortfaldet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Indenrigsministerens subsidiaire Ændringsforslag til Udvalgets Ændringsforslag ad § 8, Nr. 6:

„Istedetfor „den Smitsot, der foranlediger denne;“ sættes: „at de efter denne Lov skulle dræbes,“

forkastedes med 45 Stemmer mod 14.

2) Udvalgets Ændringsforslag til § 8:

Efter Ordene i næstsidste Passus: „ved Nedslagningen,“ tilføjes: „dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den Smitsot, der foranlediger denne;“

vedtoges eenstemmigt med 56 Stemmer.

3) Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 7 til samme Paragraph:

I næstsidste Passus indskydes efter „Dværgets“ Ordene: „eller Hestens“ og Ordene: „ondartet Lungesyge eller Dvægpest“ forandres til: „nogen af de i denne Paragraph nævnte Sygdomme“. Sidste Punctum „For nedslagne Heste — Tilfældet“ udgaaer.

vedtoges med 35 St. mod 27.